

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/119/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6921010199
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6921010199.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci obžalovaného E. T., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 30. novembra 2021, o odvolaní obžalovaného E. T. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. OT/62/2021 zo dňa 16.9.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného E. T. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. OT/62/2021 zo dňa 16.9.2021 bol obžalovaný E. T., uznaný vinným v bode 1/ z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek X písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § XXX ods. 1 písm. c) Tr. zák., v bode 2/ z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase od novembra N. do XX.XX.N. sa opakovane vyhrážal smrťou svojej družke I. S., nar. XX.XX.N., s ktorou žije v spoločnej domácnosti, so slovami, že ju zabije a bude svätý pokoj a že raz s ňou skoncuje, pričom dňa XX.XX.N. a dňa XX.XX.XXXX ju aj fyzicky napadol v ich obydlí v D. na ulici X.mája č. XXX, ďalej ju slovné urážal so slovami „kurva, špina jebú ťa do úst“ a dňa XX.XX.XXXX v poobedňajších hodinách sa jej vyhrážal, že ju zabije a ak ju chytil pod krk, nič z nej neostane a toto konanie vzbudilo u poškodenej I. S. dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

2/ dňa XX.XX.XXXX v dome na adrese U., U.-J. XXX fyzicky napadol svoju družku I. S. tak, že ju udieral päťou do tváre, stiahol na zem a tam ju kopal do celého tela a pritom sa jej vyhrážal zabitím, pričom týmto jeho konaním spôsobil I. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., U.-J. XXX, zranenia, a to podkožný hematóm v lícnej oblasti vľavo, pomliaždenie pravej ruky a stehna, luxáciu akromioklavikulárneho kĺbu Q. II, s predpokladanou dobou liečenia nad XX dní a konanie obžalovaného vzbudilo u poškodenej I. S. dôvodnú obavu, že by svoje vyhrážky mohol uskutočniť.

Za to bol obžalovaný E. T. odsúdený podľa § 360 ods. X Tr. zák. s prihliadnutím na ustanovenie § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal obžalovaný odvolanie, ktoré dodatočne písomne odôvodnil prostredníctvom svojich obhajcov.

K bodu 1/ rozsudku uviedol, že skutky uvedené v obžalobe od začiatku popiera a popieral ich i na hlavnom pojednávaní. Poukázal, že poškodenej I. S. v predmetnej veci vypovedala ako svedok dňa

X.X.XXXX. R. k tomu, že na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a odmietla vypovedať, samosudca podľa § 263 ods. X Tr. por. prečítal zápisnicu o jej výsluchu zo dňa X.X.XXXX, ktorú obhajoba v ďalšom cituje. F. uviedol, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa X.X.XXXX bola ako svedok vypočutá C. P., ktorá v predmetnej veci uviedla, že bola svedkom vyhrážania sa obžalovaného poškodenej, avšak konkrétne nespresnila kedy, iba uviedla, že bola svedkom takéhoto konania, že raz bola svedkom takéhoto konania a to tak, že bola vonku na dvore a počula vyhrážky z dvora. Na odstránenie rozporu z prípravného konania, kedy uvádzala, že bola v čase konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou prítomná v kuchyni nevedela odpovedať. H. podľa neho je, že vo svojej výpovedi zo dňa X.X.XXXX, kde bola vypočutá v pozícii svedka uviedla, že v čase konfliktu boli v dome v D. prítomní aj synovia poškodenej E. a I.. Aj na základe tejto svedeckej výpovede boli v priebehu hlavného pojednávania konaného dňa XX.X.XXXX vypočutí synovia poškodenej E. T. a I. T., ktorí uviedli, že nikdy sa nič nestalo, neboli svedkami vyhrážania sa obžalovaného poškodenej a podľa nich matka otca udala bezdôvodne, čo sa stalo aj v minulosti a potom asi X krát všetko stiahla. I. listinný dôkaz bol na hlavnom pojednávaní oboznámený list, ktorý napísala poškodená obžalovanému do väzby, z ktorého vyplýva, že poškodená nemá strach z obžalovaného a chce aby bol prepustený z väzby na slobodu, čo podľa neho vyvracia skutočnosť, že by mala obavu z konania obžalovaného, že voči nej uskutoční vyhrážky, ktorými sa jej mal podľa skutkovej vety obžaloby vyhrážať. Má zato, že z vykonaných dôkazov, okrem zápisnice o výsluchu svedka poškodenej aj to rozpornej a neurčitej a výpovede C. P., ktoré sú na druhej strane vyvracané výpoveďami svedkov E. T. a I. T. nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutkov, za ktoré bol uznaný vinným, tak ako je to uvedené v rozsudku. F., aby odvolací súd v zmysle § 32X ods. 1 písm. d), ods. X Tr. por. rozhodujúc podľa § X22 ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 285 písm. a) Tr. por. ho oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobotě.

K bodu 2/ rozsudku uviedol, že zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu ho usvedčovali v prípravnom konaní dve osoby, a to poškodená I. S. a C. P., ktoré neskôr pred súdom zmenili svoje výpovede a to takým spôsobom, že sa so svojimi pôvodnými výpoveďami v prípravnom konaní nezhodovali v ničom a úplne vyvrátili svoje pôvodné výpovede z prípravného konania, čím došlo k jeho oslobodeniu spod obžaloby. F. C. P. po vrátení veci krajským súdom na opätovné prejednanie, pred súdom opäť zmenila svoju výpoveď, ktorá sa však nezhodovala ani s výpoveďou z prípravného konania, kedy pri výpovedi dňa XX.XX.XXXX uviedla, že mal poškodenú I. S. len fackať a niečo jej hovoriť, avšak nevedela povedať čo, pričom na súde dňa XX.XX.XXXX popisovala situáciu diametrálne odlišne a to tak, že už aj počula čo hovoril I. S. a mala vidieť nielen, že fackal I. S., ale aj to, že ju stiahol za ruku na zem, kde ju mal kopať. V priebehu trestného konania teda C. P. vyprodukovala X výpovede a všetky s diametrálne odlišným obsahom. Je ťažké vyhodnotiť, ktorú výpoveď možno vyhodnotiť ako pravdivú, pretože sama P. svojimi svedectvami vniesla pochybnosti o svojej pravdivosti. K osobe C. P. dodal, že viacero osôb uviedlo, že mala k nemu pociťovať náklonnosť, ktorú jej neopätoval, čo mohlo byť motiváciou k negatívnej výpovedi voči jeho osobe. E. uviedol, že I. S. takisto vyprodukovala počas trestného konania viacero výpovedí, pričom pri poslednej výpovedi dňa XX.XX.XXXX pred súdom odmietla vypovedať s tým, že doslovne viackrát uviedla, že trvá na tom, čo uviedla naposledy. H. výpoveď, ktorú v predmetnom konaní I. S. urobila, bola výpoveď pred súdom a preto sa mala čítať aj táto výpoveď, kde I. S. výslovne uviedla, že to čo vypovedala pred policajtami v prípravnom konaní nie je pravda, že na mňa ňu žiarli, a to z dôvodu, že sa okolo nej motá C. P., zranenia si spôsobila pri páde a že aj pri podávaní trestného oznámenia, ako aj pri výsluchu pred policajtami bola ešte pod vplyvom alkoholu, čo bolo aj zdokumentované a teda to hovorila pravdu. R. názor, že v konaní bolo vyprodukovaných množstvo pochybností, a to vo vzťahu ku svedeckým výpoveďami ako aj k samotným svedkyniam, ktoré ho majú usvedčovať zo spáchania predmetného skutku a je potrebné uviesť, že všetky vykonané dôkazy, ktoré majú preukazovať, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu spáchal, tak naopak tieto ho viny zbavujú a preukazujú, že skutok nespáchal a ak nie priamo to, tak je možné konštatovať, že vykonané dokazovanie minimálne vnieslo do otázky jeho viny závažné pochybnosti. W. uviedol, že bolo porušené jeho právo na obhajobu, pretože nevie čítať a písať, čo potvrdilo viacero svedkov, preto výpovede I. S. a C. P. v prípravnom konaní sú ničotné a to z dôvodu, že boli vykonané v rozpore s Trestným poriadkom. Navrhol, aby ho odvolací súd oslobodil spod obžaloby za skutok uvedený v obžalobe v bode 2/ podľa § 285 Tr. por.

Obhajcovia obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvali na písomných dôvodoch odvolania a navrhli, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a obžalovaného pod bodom 1/ a 2/ rozsudku spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že považuje napadnutý rozsudok za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí vyslovil súhlas s návrhom svojich obhajcov, pričom dodal, že v tejto veci je nevinný. Poukázal, že ak by spáchal tento trestný čin, tak by poškodená nechodila za ním na návštevy.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. Z jeho dôvodov je totiž zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Z jeho obsahu je tiež zrejmé, ako sa vysporiadal s konkrétnou obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval preukázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení Trestného zákona. Na rozdiel od obhajoby obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval v prerokúvanej veci tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na svoje rozhodnutie.

Pokiaľ obhajoba namieta hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa, tak odvolací súd v tomto smere pripomína, že v súčasnej trestnoprávnej teórii a praxi platí neprekročiteľná zásada, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., teda že vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a vzájomných súvislostiach a pokiaľ urobil logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže odvolací súd vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Hodnotenie dôkazov je totiž výsostným právom súdu prvého stupňa, ktorý dôkazy vykonáva. Odvolací súd v prejednávanom prípade dospel k záveru, že súd prvého stupňa jednotlivé svedecké výpovede, ako aj listinné dôkazy, o ktoré rozhodnutie o vine v napadnutom výroku oprel, vo svojom rozhodnutí, riadne vyhodnotil a vysporiadal sa so všetkými rozhodnými skutočnosťami vyplývajúcimi z obsahu vykonaného dokazovania a postupoval v dokazovaní v súlade s vyššie zmieneným ustanovením Trestného poriadku.

Krajský súd uvádza, že pokiaľ ide o obžalovaným namietané procesné pochybenia v prípravnom konaní, tak odvolací súd v tomto smere nezistil žiadne také vady, pre ktoré by bolo nevyhnutné zrušiť odvolaním napadnutý rozsudok z dôvodov uvedených v ustanovení § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. V tejto súvislosti poukazuje, že obžalovaný bol vo veci v prípravnom konaní poučený o svojich právach, pričom nepožiadal o ustanovenie obhajcu z dôvodu, že nevie čítať a písať a túto skutočnosť ani poverenému príslušníkovi policajnému zboru pri svojom výsluchu neuviedol, napriek tomu, že mohol túto okolnosť kedykoľvek uviesť, jednak keď sa vyjadroval k svojej osobe, jednak keď vypovedal k veci a jednak pri samotnom podpisovaní zápisnice. To, že obžalovaný v prípravnom konaní túto skutočnosť vedome zamlčal, nie je dôvodom na vyslovenie záveru o nezákonnosti výpovedí svedkýň I. S. a C. P. z prípravného konania.

Ku skutku bodu 1/ rozsudku bolo zistené, že obžalovaný popiera spáchanie skutku, keď uviedol, že nikdy a nijakým spôsobom sa svojej družke nevyhrážal, dňa XX.XX.XXXX s ňou nemal žiadny konflikt, nehádali sa spolu, a preto sa jej nemohol vyhrážať, že ju zabije a bude mať od nej pokoj. H. tiež, že by ju v ten deň fyzicky napadol a škrtil.

Zo spáchanej trestnej činnosti je však obžalovaný v bode 1/ usvedčovaný výpoveďou poškodenej I. S., ktorá je potvrdená výpoveďou svedkyne C. P. Z. vo svojich výpovediach popísali konanie obžalovanej voči poškodenej. Z výpovedí poškodenej taktiež vyplýva, že obžalovaného sa bojí, čo doslovne aj uviedla. Z. súd poukazuje, že poškodená bezprostredne po skutku podala vo veci trestné oznámenie dňa X.X.XXXX, kde taktiež podrobne popísala útoky obžalovaného voči jej osobe. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že trestné oznámenie spadá procesne do kategórie „všetkého“ v zmysle § 119 ods. X Tr. por., lebo za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona vrátane „oznámenia“. Q. oznámenie preto môže byť na čítané ako listinný dôkaz podľa § X69 Tr. por. (uznesenie F. súdu SR, sp. zn. 2 To 2/2013).

Výpovede svedkov - synov obžalovaného a poškodenej, I. T. a E. T., ktorí pokiaľ uvádzali, že doma sa nikdy nič nestalo a že medzi ich rodičmi nebol žiadny konflikt, odvolací súd hodnotí ako, účelové v snahe vyviníť ich otca - obžalovaného s pod žalovaných skutkov, keďže odvolací súd nezistil, žiadne relevantné okolnosti, ktoré by spochybňovali výpovede poškodenej a svedkyne C. P..

H. obžalovaný poukázal na list, ktorý poškodená napísala obžalovanému do väzby a z ktorého vyplýva, že nemá strach z obžalovaného, k tomu odvolací súd uvádza, že pre posúdenie obavy obete treba brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu a prihliadať na to, ako pri tom bezprostredne subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. V danom prípade z výpovedí poškodenej jednoznačne vyplýva, že pri útokoch a vyhrážkach obžalovaného mala dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, čo ju bezprostredne po tom viedlo k podaniu trestného oznámenia. Na základe uvedeného list napísaný po niekoľkých mesiacoch od skutku nemá vplyv na hodnotenie obavy poškodenej v inkriminovanom čase.

Z. taktiež poprel spáchanie skutku pod bodom 2/ rozsudku, pričom okrem iného uviedol, že dňa XX.XX.XXXX boli spolu s družkou na návšteve u susedov, kde všetci pili alkohol, zabávali sa a potom sa pamätá, že družka išla asi domov, on zostal ešte asi hodinu a keď prišiel domov, povedali mu, že ona cestou spadla, on jej nič neurobil. H., že by družku fyzicky napadol, kopal ju, vulgárne jej nadával a sa jej vyhrážal.

Aj v bode 2/ rozsudku je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodenej I. S., ktorá popísala že obžalovaný ju dňa XX.XX.XXXX doma fyzicky napadol tak, že ju udieral päšťou do tváre, kopal ju do celého tela a pritom sa jej vyhrážal zabitím. Q. skutočnosti potvrdila aj svedkyňa C. P., ktorá bola prítomná pri útoku obžalovaného na poškodenú. Q. okolnosti sú potvrdené aj trestným oznámením obžalovanej zo dňa XX.XX.XX a doplnené dňa XX.XX.XXXX. W., ktoré poškodená utrpela ako aj mechanizmus ich vzniku sú verifikované lekárskou správou a fotodokumentáciou.

I. v tomto bode rozsudku odvolací súd nezistil, žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by spochybňovali výpovede poškodenej I. S. a svedkyne C. P..

Aj krajský súd na základe vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa dospel k záveru, že bolo bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané, že skutky pod bodmi 1/ a 2/ sa stali, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a že ich spáchal obžalovaný E. T..

Z. súd potom správne kvalifikoval konanie obžalovaného v bode 1/ ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. c) Tr. zák., pretože sa poškodenej I. S. vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví a to takým spôsobom, že to mohlo u nej vzbudiť dôvodnú obavu a na chránenej osobe - blízkej osobe. V bode 2/ ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., pretože poškodenej I. S. úmyselne ublížil na zdraví, a taktiež sa jej vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví a to takým spôsobom, že to mohlo u nej vzbudiť dôvodnú obavu a na chránenej osobe - blízkej osobe.

Odvolací súd následne preskúmaval výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce

okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy. Okresný súd dospel k správne mu záveru, že v prípade obžalovaného nebolo možné prihliadnuť na žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zák., pričom správne u obžalovaného aplikoval priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., keďže spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený. Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. V prípade obžalovaného E. T. druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 360 ods. X Tr. zák., vzťahujúcim sa na najprísnejší trestný skutok umožňujúci obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov až tri roky. Na základe modifikovanej trestnej sadzby potom obžalovanému hrozil trest odňatia slobody na 16 mesiacov až 3 roky. Odvolaciemu súdu taktiež neušlo pozornosť, že obžalovaný sa predmetnej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a v takom prípade súd je povinný v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák. uložiť vymeraný trest ako nepodmienečný. Po zhodnotení všetkých skutočností, majúci význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel aj odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie, obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní dvadsiatichštyroch mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia je zákonný.

Takto uložený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Tr. zák. a takýto postih páchatel'a je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie a takto uložený trest s ohľadom na vyššie uvedené okolnosti nie je možné považovať za neprímeraný a represívny.

Na základe uvedených skutočností má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie obžalovanej v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.